

Mail til social- og ældreudvalget inden samråd 19082021

Kære medlemmer af social- og ældreudvalget

Via folketingets tv fulgte jeg samrådet med social- og ældreministeren d. 3. juni i år om, "at Familieretshuset krænker børn og forældres retssikkerhed". Det var dejligt at opleve jeres interesse for samværsforældres vanskeligheder med at bevare kontakten til deres børn efter en skilsmisse. Der er så meget i de citerede artikler fra BT i juni-juli, som jeg kan genkende fra mine 14 års arbejde i Mandecentret, og selv om jeg netop er gået på pension, kan jeg ikke helt slippe området. Nu har jeg så opdaget, at der er et nyt samråd i morgen, så derfor skynder jeg mig - efter aftale med udvalgets næstformand - at sende jer nogle tanker og konklusioner, som jeg har gjort mig på basis af de mange sager, jeg har kendt til i min tid i Mandecentret.

Der er især ét forslag, jeg gerne vil komme med: **At åbne op for en praksis, hvor kontaktbevarende samvær iht forældreansvarslovens § 29a kan gøres overvåget.** Det vil for mig at se være den indlysende mest enkle måde, hvorpå man **på én og samme tid** kan beskytte barnet imod vold (lovens § 4) **OG** beskytte barnets ret til samvær med den forælder, det ikke bor hos (§ 19).

Jeg har tidligere drøftet emnet med Kontoret for Familier i Social- og ældreministeriet. Kontoret virkede enig i med mig i, at der ikke er noget lovmæssigt til hinder for at gøre samvær efter § 29a overvåget, men skrev, at det ikke har været intentionen med paragraffen. Senere har jeg fået indsigt i en nylig dom ved Familieretten, hvor dommeren i en konkret sag netop gør et kontaktbevarende samvær overvåget, hvorefter Familieretshuset gennemfører de kontaktbevarende samvær i overvåget form. Så det kan åbenbart lade sig gøre. Det skal dog siges, at det er det eneste tilfælde på overvåget kontaktbevarende samvær, jeg kender til.

At fastslå, enten i vejledningen eller ved at gøre det helt umisforståeligt i selve lovteksten, at det bør være **udgangspunktet**, at der fastsættes kontaktbevarende samvær, hvis samværet er afbrudt, og at dette samvær om nødvendigt kan gøres overvåget, vil være den måske bedste håndsrækning, lovgiver kan give samværsforældre og disses børn. Og den bedste måde at mindske forskelsbehandlingen mellem bopæls- og samværsforældre på. Det vil være en enkel måde at forebygge, at det familieretlige system i visse tilfælde ufrivilligt kommer til at belønne en forælder, der optrapper konflikter til skade for barnet, sådan som det ses i flere af BTs eksempler og i mange af de sager, jeg selv kender til fra Mandecentret.

På den vedhæftede side har jeg nævnt tre faktorer, som jeg igen og igen er stødt på, og som har haft en negativ indvirkning på beskyttelsen af barnets ret til samvær med den forælder, det ikke bor hos. Jeg står meget gerne til rådighed for udvalget eller enkelte af dets medlemmer, såfremt man måtte ønske en uddybning. Der er også andre væsentlige faktorer, men dem har jeg valgt ikke at tynde udvalget med inden mødet.
Til slut: Tak for jeres indsats for samværsforældre og deres børn!

Venlig hilsen
Jan Lindell
Sortemosevej 7A
2730 Herlev
Mob 2288 4541
(tidligere chefkonsulent (familieret) og seniorrådgiver i Mandecentret)